

عنوان مقاله:

ارتباط توانمند سازی و رضایت شغلی در کارکنان سازمان های ورزشی استان کرمانشاه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حماسه سیاسی (با رویکردی بر تحولات خاورمیانه) و حماسه اقتصادی (با رویکردی بر مدیریت و حسابداری)
(سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

روناک اکبری - دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

فرهاد حیدری - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی و مدرس دانشگاه

هادی پرنو - کارشناس ارشد مدیریت ورزشی و مدرس دانشگاه

رضا شیرزادی - کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی و مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر، بررسی ارتباط بین توانمندسازی و رضایت شغلی کارکنان سازمانهای ورزشی استان کرمانشاه می باشد. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است که جامعه آماری آن را کلیه کارکنان سازمانهای ورزشی (ادارات ورزش و جوانان، هیات های ورزشی فعال) به تعداد 120 نفر تشکیل دادند، که به دلیل محدود بودن جامعه آماری، کل جامعه به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها پرسشنامه توانمند سازی شورت و راینهارت (1991)، و پرسشنامه توصیف شغلی (JDI) اسمیت و همکاران (1969) می باشد به منظور تعیین روایی صوری محتوایی، از نظرات متخصصین و پایایی پرسشنامه ها از آلفای کرونباخ (به ترتیب 87 % و 80 %) استفاده شد. برای تحلیل داده ها از آمار توصیفی و استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه) استفاده گردید. یافته ها نشان داد بین توانمندسازی و رضایت شغلی کارکنان سازمانهای ورزشی، رابطه وجود دارد ($r=0/692$ و $P=0/0001$). یافته های حاصل از تحلیل رگرسیون نشان داد که ابعاد توانمندسازی توانسته اند حدود 45 درصد از واریانس تغییرات تعهد شغلی را پیش بینی کنند. در نهایت میتوان گفت توانمندسازی باعث افزایش تسلط کارکنان بر شغل خود و محیط سازمانی می شود لذا افزایش آن می تواند زمینه تسلط روانی و عاطفی کارکنان بر شغل خود را بهبود و به تبع، رضایت شغلی آنها را افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

توانمند سازی-رضایت شغلی-کارکنان سازمان های ورزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/494662>

